Reci: "Es-selamu 'ala ehlid-dijari minel-mu'minine vel-muslimine, ve jerhamullahul-mustakdimine minna vel-muste'hirine, ve inna inša Allahu bikum lelahikun - Neka je mir i spas na vjernike muslimane koji su u ovom mezarju! Neka se Allah smiluje onima koji su prije kao i onima koji će poslije u njega doći. I mi ćemo vam se kad Allah htjedne pridružiti!"

Prenosi se od Aiše, radijallahu 'anha, da je jednom upitala: „Hoćete li da vam ispričam nešto o sebi i Božijem Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem?" "Svakako!", odgovorili smo. Počela je pričati: "Jedne noći kad je Božiji Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, bio kod mene, raspremio se, spustio ogrtač, skinuo obuću i metnuo je pored svojih nogu. Zatim je pružio jedan kraj svoga ogrtača na svoju postelju i legao. Nedugo zatim, čim je pomislio da sam ja zaspala, uzeo je lagahno ogrtač, polahko obuo obuću, lagahno otvorio vrata i izašao, lagahno ih zatvorivši za sobom. Ja sam obukla košulju, pokrila se, obukla ogrtač i pošla za njim. Došao je do mezarja Beki' i stao. Ostao je dugo stojeći, a zatim tri puta digao ruke pa se potom okrenuo i pošao nazad. I ja sam krenula nazad. Pružio je malo korak, pa sam i ja pružila korak. Pojurio je još brže pa sam i ja još više požurila. On je onda potrčao pa sam i ja potrčala; bila sam brža. Ušla sam u kuću prije njega i uspjela sam leći u postelju prije nego sto je on ušao. Kad je ušao, upitao me je: "Šta je tebi Aiša, zasto si tako zadihana?" "Ništa!", rekla sam, ali on bijaše uporan: "Kazat ćeš mi ili će me Allah, Koji sve zna, o tome obavijestiti!" "Božiji Poslaniče, draži si mi i od oca i od majke!", rekla sam i ispričala mu. "A, ti si bila ona crna prilika koju sam vidio ispred sebe!", reče Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem. "Da!", odgovorila sam. Pružio je ruku i odgurnuo me tako da me malo i zaboljelo, zatim je rekao: "Zar si mislila da će ti Allah i Njegov Poslanik neku nepravdu učiniti?" "Koliko god se ljudi trudili da nešto sakriju, Allaha to zna. Da.", rekla sam. Božiji Poslanik reče: "Prije nego sto ću ustati, došao mi je Džibril, 'alejhisselam, i pozvao me tiho da ti ne čujes, pa sam mu se odazvao, ali tiho da ne čujes. Inače, kod tebe nije ulazio jer si se već bila raspremila, a i ja sam mislio da si zaspala pa te nisam želio buditi ili uplašiti. Došao je i rekao mi: 'Tvoj Gospodar naredio ti je da odeš do mezarja Beki' i tražiš oprosta za one koji su u njemu!'" "Kako da im se obratim, Božiji Poslaniče?", upitala sam ja. On reče: "Reci: 'Es-selamu ala ehlid-dijari minel-mu'minine vel-muslimine, ve jerhamullahul-mustakdimine minna vel-muste'hirine, ve inna inša Allahu bikum lelahikun/Neka je mir i spas na vjernike muslimane koji su u ovom mezarju! Neka se Allah smiluje onima koji su prije kao i onima koji će poslije u njega doći. I mi ćemo vam se kad Allah htjedne pridružiti!'"

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Muslim]

Prenosi se od Aiše, radijallahu 'anha, da je jednom ispričala događaj koji se desio njoj i Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem. Jedne noći kad je Božiji Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, bio kod nje, raspremio se, spustio ogrtač, skinuo obuću i metnuo je pored svojih nogu. Zatim je pružio jedan kraj svoga ogrtača na svoju postelju i legao. Nedugo zatim, kazuje Aiša, radijallahu 'anha, čim je pomislio da je zaspala, uzeo je lagahno ogrtač kako je ne bi uznemirio, obuo je polako obuću, lagahno otvorio vrata i izašao, polako ih zatvorivši za sobom. To je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, uradio tiho, kako je ne bi probudio i prepao, kada primijeti da je sama u mraku. Poslije je Aiša obukla košulju, pokrila se, obukla ogrtač i pošla za njim, dok on nije došao do medinskog mezarja Beki' i stao. Ostao je dugo stojeći, a zatim tri puta digao ruke, učeći dovu, pa se potom okrenuo i pošao nazad, a i Aiša se okrenula i krenula nazad ubrzano. Pružio je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, malo korak, hodajući brže, pa je i ona pohitala. Požurio je još više pa je i Aiša još više požurila. Ona je prije njega doša i ušla u kuću i uspjela leći u postelju. Kad je ušao, upitao je: "Šta je tebi Aiša, zasto si tako zadihana?", tj. teško dišeš poput nekog ko je žurio. Ona je rekla da joj nije ništa, ali on bijaše uporan, kazavši: "Ili ćeš mi ti kazati ili će me Allah, Koji sve zna, o tome obavijestiti!" Ona mu je tada ispričala šta se desilo, a on joj reče: "A, ti si bila ona crna osoba koju sam vidio ispred sebe!" "Da!", odgovorila je. Pružio je ruku prema njenim prsima i odgurnuo ju je tako da ju je malo i zaboljelo, a zatim je rekao: "Zar si mislila da će ti Allah i Njegov Poslanik neku nepravdu učiniti?", tj. zar si pomislila da ću u noći koja tebi pripada otići do druge supruge, čineći ti tako nepravdu?" Ona reče: "Koliko god se ljudi trudili da nešto sakriju, Allaha to zna. Da." Kada je ovo kazala kao da je potvrdila samu sebi i potvrdno odgovorila. Božiji Poslanik joj poslije reče da mu je došao Džibril, 'alejhisselam, i da nije ušao u kuću jer je Aiša već odložila svoju odjeću i pripremila se za spavanje. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, pomislio je da ona spava i nije mu bilo drago da je probudi kako je ne bi bilo strah da boravi sama u mraku. Džibril je došao i kazao: "Tvoj Gospodar naredio ti je da odeš do mezarja Beki' i tražiš oprosta za one koji su u njemu!" Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, odazvao se ovoj naredbi i otišao je do mezarja gdje je zatražio oprost za ukopane, a onda proučio dovu za njih. "Kako da im se obratim, Božiji Poslaniče?", upitala je Aiša. On reče: Reci: "Es-selamu 'ala ehlid-dijari minel-mu'minine vel-muslimine, ve jerhamullahul-mustakdimine minna vel-muste'hirine, ve inna inša Allahu bikum lelahikun - Neka je mir i spas na vjernike muslimane koji su u ovom mezarju! Neka se Allah smiluje onima koji su prije kao i onima koji će poslije u njega doći. I mi ćemo vam se kad Allah htjedne pridružiti!"

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/10407